

Pochopte, nejmilejší: velikonoční tajemství je nové i staré; věčné i časné; pomíjivé i nepomíjivé; smrtelné i nesmrtelné.

Staré je podle Zákona, nové podle Slova; časné je svou předobrazností, věčné svou milostí; pomíjivé je v obětování ovce, nepomíjivé v životě Pána; smrtelné je v jeho pohřbení, nesmrtelné v jeho zmrtvýchvstání.

Zákon je sice starý, ale Slovo je nové; předobraz je časný, ale milost je věčná; ovce je pomíjivá, nepomíjivý je však Pán, který jako beránek byl obětován, ale jako Bůh vstal z mrtvých...

Obětování beránka, slavení veliko-

noc i všechno, co je psáno v Zákoně, mělo tedy za cíl Ježíše Krista. Kvůli němu se dalo všechno v Zákoně starém a ještě více v řádu novém. Vždyť Zákon se stal Slovem a Starý se stal Novým, přitom oba vzešly ze Siónu a z Jeruzaléma. Příkázání přešlo v milost a předobraz se změnil ve skutečnost. Beránek v Syna, ovce v člověka a člověk v Boha...

Pojďte tedy, lidé všech národů, svázaní hříchy, a přijměte odpuštění těch hříchů. Vždyť já jsem vaše odpuštění, já jsem spasitelná velikonoční oběť, já jsem beránek za vás obětovaný. Já jsem vaše očistění a váš život; já jsem vaše

světlo a vaše spása. Já jsem váš král. Pozvednu vás do nebeských výšin, vzkrísím vás k životu a ukáži vám Otce, jenž je na nebesích; svou pravici vás znovu pozvednu.

Z velikonoční homilie biskupa Melitona ze Sard

Děkujeme všem čtenářům za finanční dary na vydávání RC Monitoru i pro ty, kteří si to dovolit nemohou. Náklady na tisk a poštovné jednoho výtisku činí přibližně 10 Kč, což ročně znamená 240 Kč. Všem dárčům Pán Bůh zaplatí.

Velikonoční drama

Soudy ukončují život paní Terri Schiavo

O Velikonocích si připomínáme, že Kristus „svou smrtí zničil naši smrt a svým zmrtvýchvstáním nám získal nový život“. Ale neblahý dárek nám, lidem křesťanského Západu, nadělily k letošním velikonočním americké soudy: smrt Terri Schiavo, která už nesmí dostávat umělou výživu. „Paní Schiavo, která nemůže mluvit, je bezbranná lidská bytost s vlastní důstojností, která si zaslouží naši úctu, péči a soucit,“ napsali ve svém prohlášení floridští biskupové.

„Její utrpení dramatizuje jednu z nekritičtějších otázek naší doby: ‚Chceme-li být skutečně lidskou společností, jak se máme postarat o lidi, které neumíme léčit?‘“ Biskupové citují papežské vyjádření z března 2004, kde Jan Pavel II. říká: „Chci zvláště zdůraznit, že podávání vody a jídla, byť umělou cestou, je vždycky přirozeným prostředkem zachování života, ne lékařským aktem. Použití umělé výživy ... je morálně závazné, nakolik dosahuje své vlastní finality, to jest vyživuje pacienta a ulehčuje mu utrpení.“

Z toho plyne, že máme povinnost poskytovat základní prostředky k udržení života, jako je jídlo a voda, pokud nepůsobí pacientovi škodu. Pokud tyto prostředky tělo skutečně vyživují, pak prostě patří k tomu, co dlužíme všem bezmocným lidem odkázaným na naši péči, uzavírají biskupové.

Foto: US News

Případ Terri Schiavo ukazuje na řadu protikladů, charakterizujících dnešní západní společnost. Na jedné straně se liberálové domáhají přísnějšího dohledu nad manželstvím a rodinou, aby zde nedocházelo k násilí na ženách, na druhé straně přikyvují manželovi, který žádá usmrcení své bezbranné ženy. Na jedné straně mohou děti z malicherných důvodů volat na své rodiče policii, na druhé straně policie odvádí v poutech tři děti, které se pokusily vniknout do hospicu Woodside, aby daly paní Schiavo napít vody.

Znamením naděje je však ohlas, který případ paní Schiavo vzbudil u milionů lidí dobré vůle. Patří k nim i židovská rodina, která si pozvala stanici CNN na letošní rodinnou oslavu svátku *Purim*: mezi smějícími se tvářemi jsme viděli obličej ženy, matky rodiny, která už je také řadu let v obdobném stavu jako Terri. „Ona je přece stále s námi, vnímá nás,“ řekl její manžel na kameru.

A tak se obrana života stává pojítkem mezi lidmi dobré vůle z různých náboženských komunit.

Michaela Freiová

ZPRÁVY

Novela zákona o církvích do druhého čtení

23. března propustila Poslanecká sněmovna do druhého čtení vládní návrh novely zákona o svobodě náboženského vyznání a postavení církví (tisk 863). Cílem novely je omezení svobody církví zakládat instituce.

V diskusi řekl poslanec Petr Bratský (ODS), že se pod záminkou úpravy zákona podle rozhodnutí Ústavního soudu předkládají nová, komplikující ustanovení; i když návrh formálně mluví o „evidenci“ právnických osob, jde ve skutečnosti o jejich registraci. Navrhl, aby byl

návrh vládě vrácen k přepracování. Poslanec Jaromír Talíř (KDU-ČSL) řekl, že návrh je v rozporu s náboženskou svobodou, a žádal, aby byl odmítnut.

Sněmovna návrhy nepřijala a návrh zákona postupuje do druhého čtení. Byl přidělen k projednání ve Výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

V závěrečném slově ministr kultury Pavel Dostál zpochybnil závaznost rozhodnutí Ústavního soudu.

RC

Setkání mládeže v lateránské bazilice

Na setkání římské mládeže v Lateránské bazilice, jež se konalo na Zelený čtvrtek a bylo přípravou na světové setkání v Kolíně, promluvil P. Daniel Ange z modlitební školy *Jeunesse Lumière* o eucharistii.

Před eucharistií stojíme jako Mojžíš před hořícím keřem, řekl. V ní hoří oheň ducha, oheň Boží lásky. V ní je obsaženo trojí tajemství Ježíšova příchodu na svět, jeho utrpení a jeho zmrtvýchvstání. A my ji přijímáme v mlčení: mlčení je ta nejnádhernější modlitba. Do mlčení byl zahalen Betlém při příchodu Páně. Trpící Ježíš mlčí.

Eucharistie je zmrtvýchvstání. V den Velikonoc nás Ježíš vyzývá, abychom na něho mlčky hleděli, tak jako Maří Magdalena, jako emauzští učedníci, jako Tomáš. Teprve

z jejich mlčení tryskají slova: Milovaný Pane! Zůstaň s námi! Pán můj a Bůh můj!

Ježíš je v eucharistii s námi a skrze eucharistii k nám mluví svým mlčením. Čeká na nás, naslouchá nám, miluje nás. Cožpak není mlčení nejsilnějším výrazem lásky? Mlčení, to je řeč překypujícího srdce.

Tiché uctívání je mlčením lásky a nasloucháním. Právě z lásky člověk naslouchá. Jistě, Boha je třeba chválit, zpívat mu, tak jako jeruzalémské děti o Květné neděli. Květná neděle — to bylo první setkání mládeže! Ale když jsme z plna hrdla zazpívali a chystáme se přijmout jeho požehnání, musíme otevřít uši a naslouchat mlčení. Asi nám chce něco říci.

Kathnet

Církev proti pokusům na lidských embryích

Text prohlášení schválili čeští a moravští biskupové na svém 58. plenárním zasedání 26. 1. 2005 v Praze. 28. 2. 2005 vyjádřila textu podporu Slezská církev evangelická augsburského vyznání a 4. 3. 2005 také Rada Církve bratrské.

V České republice se v poslední době ozývají hlasy požadující legalizaci pokusů na lidských embryích. Tyto pokusy jsou zpravidla spojeny s narušením vývoje nebo destrukcí embryí. Žádná lidská bytost, a tedy ani lidský zárodek se nesmí stát prostředkem pro dosažení prospěchu druhých. Destruktivní výzkum na lidských embryích porušuje základní lidská práva, zejména právo na život a jeho integritu. Experimenty na lidských zárodcích nelze ospravedlnit ani poukazem na existenci umělé vyrobených lidských embryí, pro která není „racionální využití“. Sebelepší úmysly nemohou odůvodnit ničení lidských zárodků, zvláště když deklarovaných výzkumných cílů je možno dosáhnout jinými cestami. Apelujeme na činitele odpovědné za přípravu zákonů i jejich schvalování, aby destruktivní výzkum na lidských zárodcích neumožnili.

TS ČBK

Templetonova cena pro Charlese Townese

Letošní Templetonovu cenu „za pokrok v oblasti náboženství“ získal emeritní profesor univerzity v Berkeley, vynálezce maseru a laseru Charles Townes, nositel Nobelovy ceny za fyziku za rok 1964. Profesor Townes je členem papežské akademie věd. Profesor Townes k tomu řekl, že v době, kdy dostal Nobelovu cenu, ho vědci kritizovali za jeho zájem o náboženství, ale dnes je situace jiná: o „náboženskou vizi“ je velký zájem.

Zenit

„Kříž: Nejlidštější tvář Boží“

Univerzita v Deustu (severní Španělsko) uspořádala setkání věnované vztahu utrpení a lidskosti. Děkan teologické fakulty Eloy Bueno de la Fuente zde řekl, že zkušenost kříže nás neodvádí od lidské stránky života, ale dodává mu větší důstojnost. „Právě díky Vtělení má křesťanská víra odvahu mluvit o ukřižovaném Bohu, zatímco pro běžné uvažování jsou kříž a Bůh protichůdné, neslučitelné pojmy,“ řekl děkan Bueno. „To je na křesťanství nové. To, že Bůh trpí na kříži ... ho činí uvěřitelným. ... Bůh se setkává s porušeným stvořením, aby byl účastníkem dějin našeho trápení.“ Právě tato otázka nás uvádí do tajemství Trojediného Boha a jeho vtěleného Syna, které je jádrem křesťanského tajemství a důstojnosti lidské osoby.

Na otázku, jak se křesťanská filosofie utrpení hodí do doby, hlásající eutanázii, děkan Bueno odpověděl, že křesťanské učení je „kulturní alternativou“. Zpochybňuje snahy odsunout slabé a bezbranné na okraj společnosti. Křesťanská víra musí naší civilizaci připomínat, že odmítnout Ukřižovaného znamená zapomenout na ty, kdo jsou křižováni.

„Postava Ukřižovaného nevyzývá k rezignaci, není snadnou útěchou. Utrpení ... otvírá další hlubiny lidství.“

Zenit

Arcibiskup Graubner o náboženském vzdělávání

Při návštěvě organizace *Církev v nouzi* řekl olomoucký arcibiskup Graubner, že jen 7% školáků navštěvuje katechezi. „Má-li se to změnit, je třeba posílit křesťanskou rodinu. Pastorační rodin proto považuji za prioritu,“ prohlásil arcibiskup. Uvedl také, že z 424 farností olomoucké arcidiecéze jen 180 má vlastního faráře. V semináři se vzdělává 40 bohoslovců.

ACN

Katolický kostel obnoven

Na žádost tuniského arcibiskupa Fouada Twala předala vláda kostel svatého Josefa na ostrově Džerba místní katolické obci. Vláda tak učinila v zájmu turistů, kteří přijíždějí na ostrov, a s ohledem na mezináboženský dialog. Katolíci žijí na Džerbě od počátku křesťanství: v celém Tunisu představují 0.23% populace.

Zenit

ZPRÁVY

Doporučí Rada Evropy legalizaci eutanázie?

Začátkem dubna by se měl v Parlamentním shromáždění Rady Evropy projednávat návrh poslance Martyho na doporučení členskými zeměmi, aby otevřely debatu o eutanázii a případně ji legalizovaly. Jeden návrh tohoto poslance byl projednáván už před rokem, tehdy neprošel a byl mu vrácen k přepracování. Nynější návrh je přepracovaný a „mírnější“ i „etičtější“. Ovšem z vysvětlující zprávy vyplývá, že by měl vést k legalizaci eutanázie. COMECE, zastoupení evropských biskupských konferencí u EU, se obrátila na evropské Asociace katolických lékařů se žádostí o spolupráci v této věci.

AKKL

Studium křesťanské antropologie ve Švýcarsku

Myšlení Jana Pavla II., který vidí kořen dnešní krize v chybném obrazu člověka, je základem působení institutu *Philanthropos*, který byl otevřen v Bourguillonu u Fribourgu. Studium na Institutu trvá jeden rok a má poskytnout křesťanskou a lidskou formaci: zahrnuje intelektuální život, život ve společenství a život modlitby. Studuje se antropologie filosofická a teologická. Institut je frankofonní. Studovat může současně šedesát studentů.

Apic

Jsou členské státy EU suverénní ve vztazích s Vatikánem?

Agentura SITA přinesla zprávu, podle níž orgány Evropské unie kritizují slovenskou smlouvu s Vatikánem o výhradě svědomí v oblasti ochrany života. Evropská unie touto cestou obviňuje Svatý stolec, že se snaží ovlivnit politiku EU cestou mezivládních smluv. Redakce *Res Claritatis* o tom obdržela informaci ze Slovenska:

Štrasburg, 17. marca (SITA) — Slovensko podpisuje s Vatikánom zmluvu, ktorá nemusí byť v súlade s právnymi normami Európskej únie, uviedla pre agentúru SITA belgická poslankyňa Európskeho parlamentu (EP) Véronique De Keyserová. „Pasáž o výhradách svedomia dáme na posúdenie právnikom EÚ, nech rozhodnú, či Slovensko neporuší podpisom európsku legislatívu.“ Podľa poslankyne začína byť situácia na Slovensku znepokojujúca.

Pracovní skupina EP o reprodukčnom zdraví vyslovila už pred niekoľkými týždňami obavy zo smerovania Slovenska. „Nechcem sa miešať do vnútorných záležitostí zvrchovaného štátu, ale Slovensko je dnes členskou krajinou EÚ a vyplývajú mu z toho isté povinnosti,“ pokračovala poslankyňa za Stranu európskych socialistov (PES) v EP.

Podľa nej sa Vatikán pokúša cez niektoré nové členské krajiny ovplyv-

ňovať politiku EÚ, čo je podľa nej neprípustné. „Európe hrozí návrat naspäť,“ uviedla. De Keyserová nevyklučuje, že v najbližšom čase otvorí európski socialisti v EP debatu o prítvrdzovaní pozícií konzervatívcov v otázkach náboženstva, práv žien na umelé prerušenie tehotenstva a otázkach svedomia.

Slová De Keyserovej potvrdil agentúre SITA aj šéf európskych liberálov Graham Watson, ktorý pozoruje návrat katolíckeho fundamentalizmu do európskej politiky. Jeho strana je presvedčená, že najsilnejšia frakcia v EP — ľudovci, sa blíži k ďalšiemu rozpadu. „Európsku ľudovú stranu (EPP) opustia ľudia, ktorí nesúhlasia s extrémnymi názormi na úlohu národného štátu a úlohy cirkvi v spoločnosti,“ vyhlásil pre SITA Watson.

Prvý otras prežili ľudovci v lete minulého roku, keď ich rady opustili francúzski a belgickí kresťanskí demokrati a prešli k liberálom. Nemenovaný významný francúzsky europoslanec pre SITA uviedol, že „moje kresťanstvo nemá nič spoločné s fanatickými Poliakmi z Únie poľských rodín a niektorými ďalšími zoskupeniami z nových, ale aj starých členských štátov“.

RC

Centrum křesťanství se přesunuje do Afriky

Britský deník *Telegraph* uveřejnil čísla, podle nichž křesťanské obce v Africe rostou mimořádně rychle. V minulém roce tu bylo 390 milionů aktivních křesťanů: za posledních dvacet let jich přibýlo 200 milionů. Centrum křesťanství se tak posunuje z Evropy na jih, do rozvojového světa.

Článek z 26. února cituje studii *Trendy světového křesťanstva*, vypracovanou *Centrem pro studium globálního křesťanství*, podle níž bílí Evropané a Američané dnes představují jen 43% světového křesťanstva.

Pro africké biskupy a kněze nejsou tato čísla nic nového — na bohoslužby v přeplněných kostelích jsou zvyklí. Biskup Michael Coleman z biskupské konference jižní Afriky k tomu řekl: „Vidíme posun od eurocentrické základny křesťanských církví ke světovější základně, kam patří Afrika a jižní Amerika. Už se objevuje i tendence posílat africké kněze do Evropy, aby

tu prováděli novou evangelizaci. Těžiště křesťanství se posunuje na jih.“

Toto těžiště, píše *Telegraph*, lze určit poměrně přesně. Zeměpisný bod, od něhož na sever, na jih, na východ i na západ žije zhruba stejný počet křesťanů, se nachází v Timbuktu v muslimské Mali. Na konci tohoto století se přesune ještě jižněji do Nigérie: už dnes je tu druhá největší anglikánská kongregace.

Evropské církve, včetně Ruska, mají teoreticky stále ještě 531 milionů členů: ale jen 10% jich pravidelně navštěvuje bohoslužby (například v Británii je to jen 7%). Evropští křesťané navíc stárnou a jejich populace se během příštích dvaceti let smrskne o 17 milionů.

Oproti tomu v Africe narostly křesťanské obce od roku 1900 o 4 300% (z 9 milionů aktivních křesťanů). Podle autora článku Davida Blaira tento nárůst nemá

od počátku křesťanství obdoby.

Podle biskupa Colemana je to především zásluha misionářů, ale souvisí to i s chudobou lidí, která je úrodnou půdou pro šíření křesťanství. Jinde ve světě žijí lidé v nově nabytém bohatství, v něm nacházejí smysl své existence a neobracují se k Bohu.

Značná část afrických křesťanů ale nepatří k tradičním církvím; mají zde velkou podporu evangelikálové. Katolíci (147 milionů) a anglikáni tvoří v Africe polovinu křesťanstva a vliv jejich hierarchie v celosvětových orgánech stoupá. U katolíků je příkladem kardinál Francis Arinze, Nigérie, o němž se hovořívá jako o jednom z možných nástupců dnešního papeže. Anglikánský biskup z nigerijské Abudže Peter Akinola je konzervátec, který aktivně odmítá svěcení homosexuálů.

Telegraph

KOMENTÁŘE

Daňové z(ne?)výhodnění velkých rodin

Daňové bonusy jsou prima. Ale nesmíte mít pět dětí.

Loni v říjnu projednávala Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR návrh nového zákona o dani z příjmu: § 35c: „Poplatník má nárok na daňové zvýhodnění na vyživované dítě ve výši 6 000 Kč ročně. Je-li nárok poplatníka na daňové zvýhodnění vyšší než daňová povinnost vypočtená za příslušné zdaňovací období, je vzniklý rozdíl daňovým bonusem. Poplatník může daňový bonus uplatnit maximálně do výše 24 000 Kč ročně.“ Ačkoliv je avizován jako zákon podporující rodiny s dětmi, je nespravedlivý právě vůči manželům s větším počtem dětí.

Malé i velké ztráty

Ministr financí Sobotka tvrdí, že „ten-to krok přispěje k posílení sociální soudržnosti a k poklesu daně u poplatníků, jejichž příjem je zdaňován mezní sazbou daně z příjmů fyzických osob v pásmu 15%, resp. 20%“, pomlčel však, jaký počet dětí při svém výpočtu uvažoval. Musel totiž ignorovat, že některé rodiny mají i více dětí — třeba i pět a víc! Pravdivější jsou bohužel argumenty ing. Gongola, poslance KSČM: „Již při příjmu 35 000 Kč a vyšším má rodina se čtyřmi dětmi úsporu nižší než rodina s jedním dítětem. Rodina s jedním dítětem při příjmu 70 000 měsíčně ušetří asi 50 000 Kč ročně, zatímco při minimální mzdě jen 6 000 Kč; rodina s deseti dětmi při výdělku 27 000 Kč, ale i jakémkoli vyšším příjmu, třeba 100 000 měsíčně, ztrácí až 14 000 Kč ročně proti současné úpravě daní.“ Podle údajů poslance Gongola je sice pravda, že se pomohlo rodinám s dětmi, ale nejvíce těm: 1. které mají jedno dítě, 2. které mají vyšší příjmy. Pravda, nižší příjmy rodičů s více dětmi doznaly zlepšení, díky za to. Proč ale přidávat rodinám s jedním dítětem?

Populární rozdávaní — bezmezně?

Zakopaný pes je ale jinde. Podle selkové logiky by se v současné populační implozi měl stát snažit podporovat, aby lidé měli více dětí, a stát by měl vítat snahu rodičů vydělat si na sebe a očekávat od státu jen minimální podporu. Vlastní odpovědnost za rodinu a snaha o soběstačnost podporuje výchovu k samostatnosti. Sociální dávky naopak v celkovém kontextu znesnadňují výchovu ke svobodě a odpovědnosti. Proto je nutné daňový systém upravit zásadním způsobem, a sice redukcí přebujelého sociálního systému ve prospěch rodin s dětmi — umožnit jim dostatečné příjmy třeba i úplným osvobozením

Kresba: Editta Krausová

Stát, který dostává, sice též dává, ale ponechává si své trumfy moci. Tu získává i možnost přerozdělování sumy, která se alespoň na čas v jeho pokladně objeví.

od daně. Protože počet výdělečně činných klesá, jejich čisté příjmy budou stále nižší. Přitom největší potřebné výdaje mají ve společnosti mladé rodiny, zatímco svobodní nebo senioři mají oproti nim potřebu malou nebo již pokrytou a tím příjmový nadbytek. Jenže řádní živitelé jsou jako všichni občané zatíženi i nepřímými daněmi, jako sociální a zdravotní pojištění a také DPH, a jako spotřebitelé pak i spotřební daní. A to vydání rodičů jsou investicí do lidského kapitálu! Živitelé rodin platí daně, z nichž dostanou zlomek ve formě přídatků na děti nebo mateřské — zbytek se přerozdělí například lidem, kteří děti nechtějí, jimž práce nevoní atd. Vždyť státní podpora je zadarmo a navíc se nezdaňuje! Je však úlohou státu, aby za svůj svobodně zvolený životní styl každý nesl zodpovědnost! Kde nejsou děti, nebudou ani výdělečně činní. A pak ani důchody.

Pojďte si to vypočítat

Představte si rodinu se sedmi dětmi. Kolik asi taková rodina potřebuje ke slušnému živobytí? Jestliže čtyřčlenné rodině stačí 25 000 Kč, pak pro devítičlennou rodinu by byl ekvivalentní příjem kolem 50 000 Kč. Tedy ročně 600 000 Kč. Takže živitel by spadl do 32 % sazby. Zodpovědní rodiče chtějí, aby děti něco uměly a dosáhly co nejvyššího vzdělání — to něco stojí.

Proto není divné, že se manželé s více dětmi snaží proporcionalně více vydělat, aby dosáhli stejné životní úrovně jako jejich spoluobčané s méně dětmi. Jenže ze svého příjmu zaplatí v tomto daňovém systému za stejnou životní úroveň mnohem vyšší daně než ti s méně dětmi. Náš stát očekává, že děti z této rodiny jednou také budou přispívat do rozpočtu. A ti, kdo děti odmítali z pohodlí, se radují: „To je dobře, aspoň nám někdo zaplatí důchod.“

V sousedním Německu není situace lepší, děti je ještě méně. V roce 1992 dal tamní ústavní soud za pravdu matce, která v poválečných letech vychovala devět dětí a platila si dobrovolně důchodové pojištění. V roce 1985 jí byl přiznán důchod 265 marek, zatímco její dobře postavené děti platily dohromady přes 8 000 marek sociálního pojištění! Zákonodárcům bylo uloženo řešit každou novelizaci v přerozdělování ve prospěch rodin. Rodinná politika však dodnes nepřinesla žádoucí ovoce. Nejlepší absolventi univerzit, hlavně technických, z vlasti odcházejí — ročně přes 15 %, nejvíce do USA, kde je daňová politika příznivější. Ani my nemusíme „na lepší“ chodit daleko: uvidíme, kolik lidí nám v budoucnu odejde třeba na Slovensko, jestli se u nás daňové podmínky nezlepší.

Ing. Alena Povolná, maminka a překladatelka

KOMENTÁŘE

Důstojnost ženy

Feminismus a homosexuální mentalita rodiny

V současné době získal pojem feminismus nedobrý zvuk, a to především díky radikálním požadavkům socialistických odnoží feministických hnutí ve světě i u nás. Přesto bychom si měli uvědomit, že tomu tak vždy nebylo. Feminismus původně znamenal hnutí, které se snažilo oživit občanskou společnost, vnášelo do politiky mravní nároky jako nezištnost, solidaritu, péči o slabé, věrnost a podobně. Zákon o zákazu alkoholu ve Spojených státech je typickým příkladem toho, co ženské spolky dokázaly prosadit. Původně totiž všechny jejich kroky směřovaly k posilování či uzdravení rodiny.

Doba však pokročila a dnešní feminismus by dřívější aktivistky a zároveň obětavé matky četných dětí jen stěží chápaly. Vychází z extrémních marxistických pozic, kde místo tříd spolu bojuje jedno pohlaví proti druhému a počítá, kdo toho pro sebe urve více. Stejně jako kdysi KSČ tímto způsobem neustále osvobozovala ženu, dnes se opět komunisté a socialisti chápou této příležitosti a bojovným křikem odmítají zastaralou patriarchální instituci rodiny.

Rovné příležitosti nebo křesťanství

A tak dnes slyšíme mnoho o rovném postavení mužů a žen a tzv. rovných příležitostech. Dokonce toto heslo hrdě nese v názvu jeden poradní orgán naší vlády. Tyto pojmy by si ale zasloužily upřesnění, aby se lépe ukázalo, o co se jedná, a aby nebyly špatně chápány. Pouze díky vlivu křesťanství se dnes přijímá jako samozřejmost, že muži a ženy mají naprosto stejnou důstojnost. To zdaleka není samozřejmostí v jiných kulturách. Proto vždy, když slyším nářky na utlačování žen katolickou církví, vzpomenu si na naše kostely na Vysočině a na tisíce obrazů a soch žen které nám jsou dávány za vzor k následování. Avšak kolik žen si kdo představí ve spojitosti s osvícenectvím, s buddhismem či kolik soch stavíme dnes ženám?

Dnes se tuto rovnost v důstojnosti snaží feministické skupiny rozšířit ad absurdum a popřít přínos rozdílů. Muži a ženy ale nemají stejné fyzické ani psychické předpoklady a tudíž ani stejné příležitosti k uplatnění. Proto jsem zásadně proti levicovému sociálnímu inženýrství, které popírá rozdíly mezi muži a ženami a vnucuje ženám mužské role

jako třeba policistky nebo pomocí zákonů a šikany nutí otce střídat matku na mateřské dovolené. Nemohu uvěřit, že by se v naší zemi, kde jsme za minulého režimu byli svědky podobných pokusů, měl tento socialistický pohled na ženu degradující ji na horšího chlapa opět vrátit.

Mužské a ženské role

I přestože jsou dnes proklínány tzv. mužské a ženské role, musím na nich v zájmu zdravého rozumu trvat. Opravdu jsem ještě neviděl žádného svého kolegu poslance kojít a to nejen v klubu KDU-ČSL, ale dokonce ani ČSSD či KSČ. Proto i například zavedení pozitivní diskriminace, a to ať už v podobě procentuálních kvót na kandidátních listinách či jinak, považuji za neuvěřitelné ponížení a zesměšnění schopností žen.

Nižší příjmy žen

Mnoho se dnes mluví o nižších příjmech zaměstnaných žen. Na jedné straně má každý nárok na spravedlivou mzdu, a to bez rozdílu pohlaví. Je ovšem nutné připomenout, že původně mzda nedegradovala člověka na stroj, na výkonnostní jednotku, ale brala ho v celistvosti a mzda měla zajistit obživu celé rodině. A tak se dnes vlastně vyžaduje, aby rodinu živili dva. Že jsou tak neuvěřitelně diskriminovány ženy v domácnosti, i když výchovou dětí dávají společnosti více než manažerky či traktoristky, snad už není třeba dodávat. Proto je třeba plně podporovat požadavky na spravedlivou mzdu ale zároveň i ocenit práci deseti tisíců žen, které jsou v domácnosti, věnují se rodině a ekonomicky řečeno zdarma vytvářejí pro stát nenahraditelný lidský kapitál.

Plotna a politická převýchova

Mnoha feministkám se navíc nelíbí, že je u nás stále ve společnosti údajně zakořeněno, že žena patří především k plotně a nikoli do veřejných funkcí. Cítím za touto přecitlivělostí, že žena má hodnotu pouze podle toho, jakého společenského postavení či platu dosáhne. To je však hrubé ponížení přínosu žen. Žena, která se sama rozhodne být v domácnosti a pečovat o své nejdražší, nesmí být považována za méně úspěšnou než politička. Navíc podob-

ná prohlášení a dnešní často už i povinná školení úředníků až příliš připomínají politickou převýchovu. Kolektivní převýchovu jsme zde již jednou měli a v konečném důsledku je jedno, zda instrukce ke správnému politickému myšlení píše revolucionáři v Moskvě či v Bruselu.

Když už se chceme poučit, ptejme se jak to, že v tom zatracovaném středověku měly ženy mnohem více respektu než dnes. Královny byly samozřejmostí, ženy samostatně vládly rozsáhlým panstvím jako např. naše Zdislava z Lemberka, samostatně vedly obchodní podniky atp. Ale umíte si představit, že by dnes někdo svěřil armádu ženě, jak se to stalo Johance z Arku? Ptejme se proč!

Stále postrádaný ženský prvek

Žena je srdcem domova a tím i společnosti a musí mít právo utvářet si svůj domov podle svých potřeb, podle potřeb svých dětí, své rodiny. Rozhlédnete-li se například po našich sídlišťích, zjistíte, že jsou sice racionálně řešena, ale chybí v nich život, chybí v nich ženský prvek. Je to typický svět stvořený mužským mozkiem bez ženského vlivu. Bez ženského prvku se tak naše města proměňují v pouhé ubikace pracovních táborů, odkud o víkendech všichni utíkají. A tak dál čekáme, zda budou muži schopni uživit své manželky, které tak budou mít volné ruce, aby pomohly v místní samosprávě a v neziskovém sektoru přetvořit naše města v opravdové domovy.

Homosexuální mentalita vztahů

Každé pohlaví má specifické dary a je smutné, že dary dané především ženám, jako empatie, citlivost, umění naslouchat a mnoho dalších, v naší společnosti stále více a více chybí. Nedovolme, aby několik ideologů degradovalo ženu na méněcenného muže a vnutilo tak všem v podstatě homosexuální pohled na manželství a tím i společnost, kde muž a žena jsou zcela stejní a zaměnitelní. Mimo chodem i to byl jeden z důvodů, proč KDU-ČSL tak jasně — a Bohu díky úspěšně — vystupovala proti zákonu o registrovanému partnerství.

JUDr. Ing. Jiří Karas

Autor je poslancem Parlamentu ČR za KDU-ČSL.

NÁZORY ČTENÁŘŮ

Děkujeme za vaše ohlasy. Těšíme se na vaše podněty, které můžete zasílat e-mailem na adresu redakce@claritatis.cz nebo na korespondenční adresu redakce uvedenou v tiráži. Čtenářské dopisy jsou redakčně kráceny a nemusejí vyjadřovat stanovisko redakce.

Nečekané názory bojovníka proti komunismu

V článku Pavla Bratinky [RC Monitor 3/2005] je vlastně řečeno, že celková situace v Evropě je čím dál lepší, v posledních staletích se vylepšovala, což teď dokonce vrcholí — takřka k dokonalosti. Vše je dáno společenským uspořádáním (čili „zřízením“). V takovém případě se ale jedná o materialistický výklad, ve kterém se nepočítá s Boží milostí, obětí, modlitbou. Jedinou možnou zárukou demokratické a neválečné Evropy je prý ono uměle vytvořené „předivo vzájemných vztahů“. Pokud se ale vykládá nějaký mechanismus jako jediné možné a přípustné, jde o výklad principu totality. Bohužel se mi zdá, že pan Bratinka ve svém textu stejně jako revoluční ideologové říká, že poměry se celkově stále zlepšují, svět se vyvíjí k lepšímu, nedostatky se objevují, ale i odstraňují, takže teď už nás čeká jen blahobyť a budoucnost v míru.

Dovedeno do důsledku, dá se snadno najít spojitost mezi optimistickou rétorikou na téma EU a historickou chválou Třetí říše či SSSR. Ty vlastně také nebyly dokonalé jen proto, že v nich žili (ještě) nedokonalí lidé. Vyrozuměl jsem z článku pana Bratinky, že za nedostatky (postoj ke křesťanství) nemůže EU ani její vedení, ale my občané. To vypadá bohužel zase jako poněkud socialistický princip (tehdy za nedostatky mohli lidé, ale mohly za ně též mnohdy celé rodiny, ovšem nikdy ne stát nebo dokonce režim). EU prý nemůže ani za útoky proti lidské důstojnosti (např. v tématech eutanázie či umělých potratů). I za to můžeme my — hlavně my křesťané. Jistě, nic nového: křesťané mohli už za požár Říma. Nevěřící lidé jako by byli nevinátky. Že mají protikřesťanského ducha je jen tím, že se s pořádným křesťanstvím neseťkali. Copak nemají povinnost hledat? To za nimi máme pořádku chodit a připomínat se jim? (A čekají snad na to?) Nebylo by to náhodou něco na způsob vnucování víry? Dle křesťanského článku jsou oni ti správní, oni si „právem váží hodnot“, zatímco my, hloupí věřící, máme tendenci uvrhnout svět do strachu a vnucené konformity.

Josef Románek, Praha

Stydím se za svého premiéra

Grossova aféra prohýbá svou tíží titulní stránky i přílohy všech českých periodik. Tu a tam se objeví už určité čtenářské znechucení, ale *boj o vládu* bude ještě jistě pár dní trvat. Čím to vlastně začalo? Nejasným financováním Grossova barrandovského bytu. Musím otevřeně napsat, že to je skoro to poslední, co mne u mého premiéra zajímá. Věřím velmi snadno tomu, že banka i bez záruky půjčí peníze svému klientovi, pokud je předsedou vlády. To, že se k penězům mladý premiér dostal přes podnikatelku, která mimo mnoho svých dalších podnikatelských aktivit vlastní dům, v jehož útrokách je provozován nevěstinec, mi pochopitelně vadí, ale... Poněkud víc mi vadí např. to, že — a to možná bude s paní Barkovou souviset — 28. 4. 2004 bylo vydáno usnesení vlády podepsané ještě Vladimírem Špidlou, inspirované ale tehdejším ministrem vnitra Grosse, které požadovalo vypracování věcného návrhu zákona o regulaci prostituce; rozumějte: o legalizaci prostituce. Taky mi vadí, že v době předsednictví Grosse bylo 6. 10. 2004 se vši podporou členů vlády přijato usnesení o návrhu vypovězení Úmluvy o potlačování a zrušení obchodu s lidmi a využívání prostituce druhých osob. Zneklidňuje mne též rezolutní odmítavé stanovisko vlády k návrhu zákazu provádění umělých potratů, kde se s podpisem Stanislava Grosse mj. uvádí: „Návrh na zrušení zákona o umělem přerušení těhotenství vláda považuje za naprosto neaktuální a tvrzení předkladatelů o snížení počtu interupcí za velice nepravděpodobné.“

Výše uvedené oblasti působení ministra a pak i premiéra Grosse mi vadí víc než to, co podle hlasité odezvy trápí teď tolik naši politickou i občanskou veřejnost.

Božena Schmidtová, Hranice na Moravě

Omlouváme se za nedoplnění v minulém čísle RC Monitoru, kde u čtenářského dopisu Ing. Jana Kasala nebyla uvedena jeho funkce místopředsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

redakce

DĚKUJI OTČE

P. Václav Divíšek

Lukov u Zlína

V roce 1219 jakýsi Ctibor Počepický z Počepic založil křesťanské společenství pod patronací kláštera Milevsko. Tato farnost vydala kněze, o jehož životě projevila zájem Česká televize vysíláním „Zpověď“ V. Divíška. Loni oslavil 60 let kněžství. Za svůj život sloužil v deseti farnostech, kde většinu kostelů a far zvelebil. Odškodné za léta perzekuce a majetek, který zdědil po rodičích, vložil pro tyto křesťanské a sociální účely společnosti. „Naplnil jsem vůli Boží. Perzekuce i zdravotní stav mě vedly ke smyslu křesťanského života.“

Přejeme mu, aby dar milosti Boží ho provázel a sílil v myšlení, že ve farnostech Lukov, okr. Zlín a rodné farnosti Počepické na Sedlčansku si váží a jsou hrdi na takového kněze.

manželé Kortanovi, Počepice

P. Pavel Pacner

Hodonín

Moc Vám, otče, děkujeme, že se v naší farnosti (především s mládeží) podílíte na všem tak aktivně, jak to jen jde (biřmování, dětské mše svaté, povzbuzování scholy apod.). Také otci Jackovi děkujeme a přejeme, aby se mu na jeho misi u nás v ČR líbilo. V modlitbách děkují a pamatují

hodonínští farníci

P. Bohouš Richter

České Budějovice

Milý Bohouši!

Chci Ti poděkovat, že jsi mě přivedl zpět k víře. Dokud jsem nešla na tvé exercicie, brala jsem Boha a vše okolo, že to tak musí být. Ty jsi mi ale otevřel oči a já Ti za to děkuji. Děkuji Ti, že jsi mi ukázal, že Bůh mne miluje a já že v skrytu duše milovala Jeho. Děkuji Ti, že jsi mě naučil Ho hledat a nacházet. Buď šťastný v tom, co děláš, a ať Tě to naplňuje čím dál větším uspokojením. Dík za všechno.

Anděla Eliášová

Chcete-li poděkovat knězi, který vám v životě pomohl, můžete vyplnit formulář na internetových stránkách <http://dekujiotce.cz> nebo svůj text zaslat na adresu redakce.

KULTURA

Dal jsem si úkol, aby řezbařina nevymřela

Rozhovor s Jiřím Netíkem

Sochař, řezbář a restaurátor **Jiří Netík** (nar. 1953), dříve profesionální hudebník, se sochařství a restaurátorství věnuje od roku 1985. Působil jako pedagog — externě spolupracoval s Fakultou architektury VUT a vyučoval na VOŠ uměleckých řemesel v Brně; vede řezbářské kurzy pro širokou veřejnost. Je autorem prací skromně křehkých i efektně velkolepých, kombinuje materiály, vytvoří sochy plné jinotajů a symbolů i ty realistické. (Jeho betlém v životní velikosti je k vidění v chrámu svatého Václava v Břeclavi.) Pracuje a vystavuje se svou ženou Martinou, mají syny Mikuláše a Jakuba, žijí v Brně a ve Slavonicích. O jeho výstavách a dalších aktivitách se můžete dozvědět třeba z internetových stránek <http://www.sweb.cz/netik-art>.

Kteří lidé vás učili vnímat krásno?

Rozhodně už moji rodiče, byť se žádnému umění nevěnovali... chodil jsem s nimi do galerií. A moc mě zajímaly staré dílny, starí řezbáři. Patřil jsem do party kluků, která se o různé krásné věci zajímala. Byl jsem třeba jedním z nejmladších členů *Numismatické společnosti* jenom proto — dneska si to zpětně uvědomuji, že mě na těch platidlech zajímala doba gotická, doba raných denárů, i starý Řím, Řecko. Nedaly se sbírat, na to jsme neměli žádné prostředky, ale šlo už jenom o kontakt s těmi mincemi anebo o kontakt se starými sběrateli, kteří mi na minci ukazovali reliéf a typ písma. To byla obrovská romantika a zároveň praxe se sochařským reliéfem. Nebo návštěvy sochařské dílny Heřmana Kotrby, který žil na Petrově a restauroval Levočský oltář — tak tam jsme chodili v posvátné účtě a on nám umožnil prožít opravdu krásné momenty, které nás pak vedly k tomu, abychom něco zkusili. Tak jsem to zkusil i já.

Jak byste charakterizoval svou současnou tvorbu?

Moje současná tvorba je složitější, než jsem si sám dokázal představit... Například pro jednu vídeňskou firmu dělám i návrhy do skla. Snažím se pořád držet klasické řezbařiny, tak trochu jsem si dal úkol, aby nevymřela, to je řemeslo, které je dneska už takřka nepotřebné, aby zase oslovovalo mladé lidi. Mne za to mnoho lidí odsuzuje, že na jedné straně dělám vyřezávané pajduláky a na druhé straně třeba vyložené abstraktní věci. Ale mě to nesmírně baví a uvolňuje, jeden směr mi pomáhá v druhém. Nesmírně si odpočinu, když dodělám nějakou figuru, která je řemeslně velice náročná, samá kudrlinka (to mi dali moji

Jiří Netík: Genesis, 1988

učitelé ze středověku nebo vrcholné gotiky) a potom odběhnu někam, kde je úplně volno, kde na sebe nechám působit jenom materiál a nezabývám se příliš figurou. A já tomu nechávám jaksi volný průběh.

Co dřevo jako materiál — s jakým druhem dřeva rád pracujete?

Dřevo je velké tajemství. Mám rád tvrdá dřeva. Ta klasická lípa, ze které vyřezává devadesát procent řezbářů, je pro mě krásná a voňavá, ale moc jednoduchá. Já se dřevem potřebuju trochu bojovat. Lipové dřevo taky nemá tak výrazně krásnou barvu, jako třeba ořech, ani kresbu letokruhů. Dub — to je nádherný sochařský materiál, s tím musíte opravdu hodně bojovat. A já mám rád i to střídání. Tak proto pracuju v tolika materiálech.

Co ještě vám tvorba s rozmanitými materiály dává?

Mně to dává svobodu. Já se prostě nechci dostat do nějaké výtvarné machy, kdy budu opakovat pořád to stejné. Samozřejmě se mi to, tak jako každému sochaři a malíři, mnohokrát stalo — že se člověk stává sám sobě zakletou princeznou, kdy opakujete to, co třeba jakoby lidé chtějí, nebo co se vám líbí. A pro mě je štěstí, když přijde možnost proniknout třeba do architektury, pracovat úplně jinak. Taky někdy musím — protože například pro miniatury ve dřevě už nemám oči. Pak přecházím na velké štípané dřevo. A mám zaplatpánbu tu možnost, jsem v tvorbě relativně svobodný.

Zpracováváte často biblické motivy, objevují se u vás i sochy svatých. Myslíte si, že to je jiné než zpracovávat světská

témata. Dochází k tomu, že třeba i při této tvorbě rozmlouváte s Bohem, nebo v sobě slyšíte nějaký tichý hlas?

Víte, to není jen věc tvorby. Člověk přece při jakékoli činnosti... nebo se snaží... A také zapomíná na Boha, znamená, že na něho vlastně trvale myslíte. Samozřejmě že veškeré věci, které dělám, musí být nějakým duchem vedeny. Já miluju Ducha svatého... jestli to tak mohu říct. Ale opravdu to není jen věc tvorby. Když dělám konkrétní věc, když mám za úkol vytvořit nějakého světce, tak se s ním samozřejmě musím do jisté míry i ztotožnit, prostudovat životopis, věnovat se nějakému úzkému období, jde o atributy, o výraz, o smysl celé té věci. Ale já jsem zase těch světců, tak jako řezbáři v minulosti, moc nevyřezal... Ve veškeré práci, a já si myslím, že ve veškeré činnosti lidské a dobré, tedy hlavně dobré činnosti, jestliže v ní není jakýsi duch a není tam víra, byť třeba přenesená, tím řemeslem a tou poctivou prací, no tak pak ta činnost nemá skoro žádný smysl.

Jste konvertita, co pro vás znamená Boží přítomnost?

Dává mi obrovskou sílu a vlastně smysl celého konání. Já jsem prostě v určitém stádiu svého života uvěřil a od té doby se pokouším žít a pracovat s milostí Boží. A je to samozřejmě propojeno a propleteno v celém mém díle, i když třeba některé věci skoro působí jakoby až z druhého, z obřáčeného světa. Ale to je právě ta důležitá otázka — nahore i dole. My se nacházíme někde mezi tím a musíme se s tím prát.

Ptala se Renata Bělunková
(zkrácený záznam rozhovoru odvysílaného
na Radiu Proglas v srpnu 2004)

DOPORUČUJEME

KALENDÁŘ AKCÍ

Brno: Přednáška o Turínském plátnu

V úterý 5. dubna 2005 v 16.30 hodin se na Petrově koná přednáška Prof. MUDr. Augustina Svobody, CSc. *Turínské plátno stále aktuální – Současný stav sporů o pravost plátna.*

Olomouc: Přednáška o Starém zákonu

Ve čtvrtek 7. dubna 2005 se od 19.30 hodin v přednáškovém sále dominikánského kláštera koná přednáška P. Pavla Mayera OP z cyklu *Úvod do knih Starého zákona.*

Praha: Symposium o obnovení České dominikánské provincie

Ve dnech 8. a 9. dubna 2005 se v prostorách barokního refektáře pražského kláštera dominikánů koná historické symposium o obnovení České dominikánské provincie. Program začíná vždy v 9 hodin a v 18.30 hodin bude slavena mše svatá. Blíže informace na <http://www.op.cz>.

Praha: Malý mariologický kongres

Ve dnech 8. a 9. dubna 2005 se v Letním refektáři Královské kanonie premonstrátů na Strahově koná *Malý mariologický kongres Mariiny Legie „Panna Maria nám otevírá cestu k porozumění Nejsvětější Trojici“*. Program začíná vždy v 10 hodin a v 18 hodin bude slavena mše svatá. V neděli 10. dubna 2005 se od 9 hodin koná v chrámu sv. Jiljí *Slavnost Acies*. Pontifikální mši svatou celebruje Mons. ThDr. Jaroslav Škarvada.

Praha: Moderní věda a učení církve

V rámci setkání klubu Sdružení křesťanských seniorů v čajovně Na dně – Křesťanské centrum Jižní Město se v pondělí 11. dubna 2005 od 16 hodin koná přednáška RNDr. Miloše Lokajíčka *Moderní věda a učení církve.*

Olomouc: Přednáška o církevním právu

Ve čtvrtek 14. dubna 2005 se od 19.30

hodin v přednáškovém sále dominikánského kláštera koná přednáška P. Damiána Němce OP z cyklu *Vybrané kapitoly z církevního práva.*

Hradec Králové: Vzdělávací cyklus

Vzdělávací cyklus přednášek pro širokou veřejnost *Svatí – svědkové evangelia* pokračuje v sobotu 16. dubna 2005 od 9 hodin v Novém Adalbertinu. Přednáší např. P. Prokop Siostrzonek, OSB.

Frýdlant nad Ostravicí: Velikonoční duchovní obnova pro dívky od 19 let

Ve dnech 22. až 24. dubna 2005 se ve Frýdlantě nad Ostravicí koná *velikonoční duchovní obnova „Člověk od početí do věčnosti“* s P. Petrem Fialou a s. Vincencou Kořínkovou, boromejkou. Přihlášky nejpozději do 15. dubna 2005 na adrese S.M. Vincenta Kořínková, Šporkova 12, 118 00 Praha 1, e-mail: vincenta@boromejky.cz nebo mobil: 723 477 525.

Liturgická čtení

3. 4.	Neděle	Sk 2,42–47, Žl 118, 1 Petr 1,3–9, Jan 20,19–31 <i>2. neděle velikonoční</i>			
4. 4.	Pondělí	Iz 7,10–14, Žl 40, Žid 10,4–10, Lk 1,26–38 <i>Slavnost Zvěstování Páně</i>	7. 4.	Čtvrtek	Sk 5,27–33, Žl 34, Jan 3,31–36 <i>sv. Jan de la Salle</i>
5. 4.	Úterý	Sk 4,32–37, Žl 93, Jan 3,7b–15 <i>sv. Vincenc Ferrer</i>	8. 4.	Pátek	Sk 5,34–42, Žl 27, Jan 6,1–15 <i>sv. Julie Billiart</i>
6. 4.	Středa	Sk 5,17–26, Žl 34, Jan 3,16–21 <i>sv. Petr Veronský</i>	9. 4.	Sobota	Sk 6,1–7, Žl 33, Jan 6,16–21 <i>sv. Libor</i>

10. 4.	Neděle	Sk 2,14.22–28, Žl 16, 1 Petr 1,17–21, Lk 24,13–35 <i>3. neděle velikonoční</i>			
11. 4.	Pondělí	Sk 6,8–15, Žl 119, Jan 6,22–29 <i>sv. Stanislav</i>	14. 4.	Čtvrtek	Sk 8,26–40, Žl 66, Jan 6,44–51 <i>sv. Lambert</i>
12. 4.	Úterý	Sk 7,51–8,1a, Žl 31, Jan 6,30–35 <i>sv. Julius I.</i>	15. 4.	Pátek	Sk 9,1–20, Žl 117, Jan 6,52–59 <i>sv. Paternus</i>
13. 4.	Středa	Sk 8,1b–8, Žl 66, Jan 6,35–40 <i>sv. Martin I.</i>	16. 4.	Sobota	Sk 9,31–42, Žl 116, Jan 6,60–69 <i>sv. Bernadeta Soubirous</i>

RC MONITOR – zpravodajský čtrnáctideník vydávaný o. s. Res Claritatis jako projekt pod záštitou České dominikánské provincie. Noviny jsou zaměřeny na osvětu široké veřejnosti v oblasti života a postojů římskokatolické církve jako prevence náboženské nesnášenlivosti a xenofobie. Publikované zprávy jsou zveřejňovány na zpravodajském serveru <http://res.claritatis.cz>. ISSN: 1214-8458. MK ČR E 15474.

Korespondenční adresa redakce: Res Claritatis, Husova 8, 110 00 Praha 1, e-mail: redakce@claritatis.cz, číslo účtu: 1683820001/2400.

Šéfredaktorka: Zdeňka Rybová. **Redakční rada:** Vít Cigánek, RNDr. Václav Frei, Mgr. Michaela Freiová, JUDr. Ing. Jiří Karas, P. Mgr. Pavel Mayer OP, Mgr. Radim Ucháč, Kateřina Ucháčová. **Teologický poradce:** P. Mgr. Pavel Mayer OP.

Objednávky: Noviny jsou distribuovány zdarma a lze je v požadovaném počtu kusů objednat na korespondenční adrese redakce. Jejich vydávání je možné jedině díky zasláním darům, které pokrývají náklady na tisk a distribuci. Dary lze podle § 15 odst. 8 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit při snížení základu daně.